

Kaja Kärner, ERR-i ajakirjanik
Toimetas Kadri Masing

Sellel nädalal sulges rahvakogu oma mõttelised ukсед. Nüüd hakkavad Praxise analüütikud ärksate kodanike ettepanekuid kokku kirjutama, eksperdid lisavad mõjuanalüüsi ja koondvarianti saame enne 6.aprilli arutelupäeva uuesti näha ja hinnata.

Terve jaanuarikuu on rahvakogu idee pidanud ettepanekute kogumise kõrval kogema kahtlusi ja skepsist. Ning mitte ainult tegevpoliitikutelt.

Võtan enamlevinud kõhklused kokku:

Sellelaadne portaal on juba olnud ja sellest ei tulnud midagi välja.

See pole muud, kui rahva rahulolematuse suunamine poliitilisele eliidile sobivasse suunda.

Riigikoguerakonnad ei muuda ilmaski neid seadusi, mis nende oma võimu ja hüvesid kahjustaks.

Tead ju, et parlamenti viiakse kõigepealt need rahvakogu ettepanekud, mis põhiseaduse muutmist ei nõua. See on nagu pool rehkendust, kui tervet ei jõua.

Kui saamegi kokku 3 seaduseparandust - ja mis siis?

Millest selline umbusk kõneleb? Ikka sellest, et me oleme oma esindusdemokraatias pettunud ja et me enam ei usu iseendasse.

Eesti kõige suuremad mured on praegu hoogne väljaränne ja 40 tuhat noort inimest, kes kuskil ei õpi ega tööta, ja suur hulk - tervelt viiendik - lapsi, kes elavad süvavaesuses. Samal ajal suuremaks muutuv ebavõrdsus Harjumaa ja ülejäänud Eesti vahel, olgu palgas, hariduse või arstiabi kättesaamisel. Siis tõesti avatud nimekirjad üldvalimistel või poole väiksem riigikogu siin ei aita. Vähemalt mitte kohe.

Aga muutus ühiskondlikus õhustikus, mis algas eelmise aasta streikidest ja hüüetest valeliku poliitika vastu, see muutus võib toita meie eneseusku.

Ja kui rahvakogu seekordne aktsioon lõpebki ainult 3 seadusemuudatusega riigikogus, on see ometi kogu seda mõtlemist, koos arutamist, rahva- ja eliididemokraatia mõõduvõtmist väärt.

Kui ei prooviks, me ei saakski teada, kas rahvakogu oli väärt idee!

Artikkel ERR Uudiste [veebilehel](#) .